

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ 15 Ιουλίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 30

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Τὸν Ἀρχικαγκελλάριο
 Πάππεν τὸν καλπουζάνη
 Μακδόναλδ καὶ μουσιου Ἐρριώ
 μετὸν κύρ Γκάντι τὸ θεριὸ
 τυλίξαν στή Ἀωζάνη.

Ἔτσι λένε καὶ χαίρουνται
 καὶ κάνουνε προπόσεις.
 Καὶ τὴν Εἰρήνην χαιρετοῦν
 καὶ τὰ χαρτιὰ ποδοπατοῦν
 μετὶ τῆς Ἐπανορθώσεως.

Φίλοι κι' ὄχτροι ἀγκαλιάζονται
 σφίγγονται καὶ φιλοῦνται
 Κι' ὁ Πάππεν μετὸν Ἐρριώ
 καινούργιο κύνανε χωριὸ
 κι' ἀγκαλιαστοὶ κοιμοῦνται.

Δὲ θὰ γενεὶ πιά πόλεμος
 μήτε αἰματοχυσία.
 Μπόμπες, φωτιές, κατακλυσμοὶ
 ἀσφυξιογόνα κα' σεισμοὶ
 εἶνε παλιὰ ἱστορία.

Κ' ἡ κρίση πάει περίπατο
 μιὰ πού γενήκαν φίλοι
 οἱ Γάλλοι μετὸς Γερμανούς.
 Τίνος νὰ τῶβαζεν ὁ νοῦς,
 πού τρώγονταν οἱ σκύλοι!

Καὶ ξέρετε πὼς βρέθηκαν
 οἱ Γερμανοὶ καβάλλα;
 Ὁ Φὸν Πάππεν μπλοφάρησε
 κι' ὁ Ἐρριώ τὰ χάρισε
 κι' ἔγιναν μέλι γάλα.

Τούπε πὼς ὄλοι οἱ Γερμανοὶ
 θὰ γίνουιν Μπολσεβίκοι,
 μετὸ σφουγγάρι ἂν δὲ ὀβυστοῦν
 ὅσα χρωστοῦν καὶ δὲ χρωστοῦν.
 Καὶ κέρδισαν τὴ Νίκη.

Καὶ ἀκέφθηκεν ὁ Ἐρριώ
 τὸ γνωστικὸ κεφάλι.
 Ἄν ἐνωθοῦν οἱ Γερμανοὶ
 μετὰ Σοβιέτ, τί θὰ γενεὶ;
 Θὰ σηκωθοῦν κι' οἱ Γάλλοι.

Κι' ὄλοι οἱ Λαοὶ ξωπίσω τους
 καὶ τότε: ἀντίο πλοῦτη!
 Θὰ νὰ μᾶς βάλουν σὲ δουλιὰ
 — ἂ δὲ μᾶς σφάξουν τὰ σκυλιὰ—
 τὸν κάθε ἓνα τσιφούτη.

Κι' ὁ Μάκδοναλ συμφώνησε
 κι' ὁ Γκράντι δὲν εἶπε: ὄχι.
 Παρὰ νὰ μποῦμε στὴ θηλιά
 ἢ νὰ μᾶς βάλουν σὲ δουλιὰ
 ρίχνουμε μεῖς ἀπόχη,

κι' ὅσοι πιαστοῦνε πιάστηκαν.
 «Τίποτε μὴν πληρώσεις»
 στὸν Πάππεν λέγει ὁ Ἐρριώ.
 Καὶ φώναξαν οἱ ἄλλοι δυνὸ
 κάτω οἱ Ἐπανορθώσεις!

ΤΑ ΤΕΝΕΚΕΔΕΝΙΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ

Ὁ Ναύτης. — Φρρρ!... Φρρρ! Βρέ!.. Μὴν περνᾶς τὰ σύνορα τὸ σταυρὸ σου!
 Ὁ κολυμ. — Ἔνοια σου, κύρ ναύτη. Δὲ δλέπεις πού μᾶς χωρίζει ὁ τενεκὲς.
 (Τοῦ κ. Γ. Ι. Κακαδέλλη)

Μὰ ὁ Πάππεν ἐσκυθρόπασε,
 κούνησε τὸ κεφάλι,
 κεῖπε: «Νὰ μὴν εἶστε κουτοὶ!
 Κατὶ νὰ δώσω στὸ χαρτὶ
 μὴ σηκωθοῦν... οἱ Γάλλοι.»

Μπράβο Φὸν Πάππεν φώναξαν
 Ἄγγλοι, Ἰταλοὶ καὶ Γάλλοι.
 Κ' ὑπόγραψαν χαρούμενοι
 κέκλεισαν γελαζοῦμενοι
 τοὺς βλάκες στὸ τσουβαλί.
ΤΡΙΒΟΛΕΤΟΣ

ΑΠΟ Τῆς ΛΩΖΑΝΝΗΣ

(Τηλεφωνικὴ συνδιάλεξις)
 Ποῖος; Ὁ Νημάγερ. Τί ζητᾶ-
 τες; Γιατὶ παρακαλῶ χτυποῦν οἱ
 καμπάνες; Καλὲ δὲν πήρατε εἰδη-
 ση; ἐλύθη τὸ ζήτημα τῶν ἐπα-
 νορθώσεων. Ὁραῖα, καὶ κατὰ τίνα
 τρόπον, παρακαλῶ; Ὡς δισεκατομ-
 μύρια θὰ πληρώσει ὁ Γερμανὸς στὸ
 Γάλλο. Πότε; Μετὰ 3 χρόνια —
 Καὶ ματὶ πήραν τόση μεγάλη διο-
 ρία; — Γιατὶ νὰ προπαρασκευα-
 σθοῦν. — Δηλαδή; — Γιατὶ νὰ τὰ κό-
 ψουν. — Μήπως θὰ τὰ παίξουν στὰ
 χαρτιὰ; — Ὁχι καλὲ γιὰ νὰ μετα-
 βάλουν τὸ χροσὸ σὲ νομίσματα. —
 Κατάλαβα καὶ ὁ Γάλλος τί εἶπε;
 — Στὴν ἀρχὴ κλώτσητε λιγάκι ἑ-
 στερα ὁμως ἐπενέβη ὁ ἄγγλος Μὰκ
 Ντολαντιοτζίης καὶ τοῦδωσε νὰ κα-
 ταλάβει τοῦ γάλλου ὅτι ὅπως ὁ
 γερμανὸς ἔχει ἀνάγκη τρία χρόνια
 νὰ ἐτοιμασθεῖ γιὰ νὰ πληρώσει,
 ἔτσι καὶ ὁ γάλλος ἔχει ἀνάγκη ἄλ-
 λα τόσα χρόνια ἐτοιμασίας γιὰ νὰ
 τὰ πᾶρει. Ὁ γάλλος εἶπε διότι
 ἔκαμε τὴν πᾶπια εἶτε διότι δὲν κα-

τάλαβε ρώτησε τὸ Μακντολαντιο-
 τζίη τί πᾶ νὰ πεῖ αὐτό. Ἀποκρι-
 θῆς ὁ ἄγγλος ἔφη: Μάλιστα
 mon cher ἔχετε καὶ σεῖς ἀνάγκη
 μεγάλης προπαρασκευῆς γιὰ νὰ δε-
 χθῆτε ἓνα τόσο μεγάλο ποσὸ σκε-
 φθῆτε ὅτι ἓνα ἑκατομμύριο φράγ-
 γα-γιὰ νὰ πακεταρισθοῦν χρειά-
 ζονται δέκα σακκούλια. Φαντασθῆ-
 τε τώρα γιὰ τὰ 3 δισεκατομμύρια
 πόσες χιλιάδες σακκούλια χρειάζον-
 ται. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη νὰ δε-
 χθῆτε μιὰ προθεσμίαν γιὰ νὰ κα-
 τασκευάσετε αὐτὰ τὰ σακκούλια.
 Ἀποκριθεὶς ὁ γάλλος ἔφη: Βον...
 Κατὶ ἄλλο θὰ σᾶς ρωτήσω. —
 Ἐμπρός. — Ξέρουν ἀρὰ γε οἱ γερ-
 μανοὶ τὸ μῦθο τοῦ Νιστρ. Χότζα.
 «Γιὰ ντεβὲ γιὰ ντεβετζής;» — Για-
 νὰ ζητήσουν 3 χρόνια διορία θὰ
 πεῖ πὼς τὸν ξέρουν. — Καὶ οἱ φραν-
 τῆσοι; — Αὐτοὶ ξέρουν τὴν πα-
 ροιμία: ἀμπαταξῆς καὶ νταμαχιά-
 ρης γρήγορα τὰ σιάχνουν. — Γι'
 αὐτὸ λοιπὸν χτυποῦσαν οἱ καμπά-
 νες; — Βεβαίως. — Συγχαρητήρια
 καὶ μετὸ καλὸ νὰ χτυποῦν καὶ τὰ
 κεφάλια τους σὲ λίγο.

Ο. Ν. ΜΑΓΕΡ

Μ Θ Ν Ο Ν !

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Μοίρας τῶν
 Γυμνασίων κ. Θεοχάρης ἀναφέρει
 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἔτι ἡ ἐκ τοῦ
 τελευταίου δυστυχήματος ἐπὶ τοῦ
 «Πάνθηρος» προκύψασα βλάβη,
 περιορίζεται εἰς τὴν ἀκώλειαν τοῦ
 κλειθροῦ μόνον τοῦ τηλεβόλου.
 Καὶ εἰ ναυτεῖς, πῶς σκοτωθήκαμε
 καὶ γενήκαμε κιγμάς! Ζαρὰρ γιὸκ
 ἔ;

**ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
 ΜΗ ΑΔΙΑΝΤΡΟΥΠΑ**

Γιαβάγης ἄθροπους γιού Νικό-
 λας, ἰνικουσίους βαρὺς τσὶ τὰ
 λόγιαντ λίγα. Ἦνταν πασίμα-
 δους(1) γαμπρὸς τσὶ γινεβγαντουν
 οὔλου καλὲς νύφης ἀμ φτὸς «ἔκανι
 τ' γρονιουὶ τοῦ νοῦ»(2). Γιὰ ταύ-
 του ἀπόμνι κουτζᾶ-μπικιάς. Γι'
 μάναντ πλιά εἶχιντου μιγάλου κα-
 μό. Ἐνα γιουὸ τσὶ μουναχὸν τοῦν
 εἶχι, ἦθιλι ἂ τοῦν βάλι σὶ κόσμου,
 ἂ γαρεῖ τσὶ φτὸς τ' ζουγιήντ. Φτὸς
 πάλι ἦλιγιντζ: «Μουρη Μά! (31)
 Ἄφου ἔχου σένα μετὸ σπιτ, τὰ
 τ'ς κάνου τ'ς ἔξενις τ'ς γιναῖτσ'ις;
 ἄφου φαγίμ βρισκουτου σ'ν ὄραμ,
 ἔ, τσὶ τοῦ ρούχουμ μπαλουμένου,
 πλυμένου. «Τσ'ιραμύδια πού ἔ στά
 ζιν μὴν τὰ σαλαγᾶς».

— Ρε γυεμ! Ἐν εἶνι μὸ τοῦ
 φαγὶ τσὶ τοῦ πλύσ'μου! Σὰν ἰσέ-
 να ἓνα παλλικαρ θέλι τσ' ἓναν
 ἄλλου πρᾶμμα πού γῶ ἔ μπουρῶ
 ἂ τοῦ πῆσου...

— Ἐ μὴ κάνι ἀνάτζ' μόνα ἔ-
 φρου τοῦ πρᾶμα.

Πιρνοῦσαν τὰ χρόνια τσὶ Νικό-
 λας πιάσι νὰ καμπουργιένη. Γι'
 μάναντ σ'χουρεθτ'ι τσ' ἀφήτσ'ιν-
 τουν μετὸ τ'ς πέντι τ'ς δρόμ. Ἄ-
 πλιτους πλιά τσ' ἀμαγειριφτους,
 ἔρμουσ τσὶ σκουινὸς πέρνα τ'ς μέ-
 ρισιντ. Θμητ'ι τὰ λόγια τ'ς σ'χου-
 ριμένις τσ'εῖνους ἀμ «πέταξι τοῦ
 πλέλι». (4) Τώρα πλιά μῆδι γυρζι
 καμιά ἂ τοῦν λουγιάξ'.

Τίλουγια τσὶ βρέθτ'ι ἓνα κου-
 πιλινδ φιουχό, πού τοῦ κατ'φρι ἔ-
 να λαδικό...

— Πάρτουμ μουρη Γουρϋδ,
 τσὶ τ' χρόν' θὰν εἶσι χήρα, τοῦ
 τίπουταντ θὰν ἀπομείνη στὰ χέ-
 ριας, τσ' ὕστια πῆρι τοῦν ἀγαπ-
 σκός! Ἐ, «Τὰ λόγια τοῦν πουλ-
 λῶ λουγιῶ κάνιν τοῦν ἄθροπου
 λουλό».

Τοιμασιήκαν τὰ πρᾶματα τσὶ
 τ'ν Τζυργιατσ'η κάλισι τ' γινιάντ(5)
 τσ' οὔλα τὰ γιουλνιάσ'αντ. Πιρ-
 νῶντας ἀπ' τ'ς Φασούλας τοῦ
 μπακάλικου πῆρι ἓνα γροσ' κίνα.
 Τίντα πλιά ἦθιλι ἂ τὴν πῆσ' ποιὸς
 ξέο!..

Γ' οἱ καλισμένι τσ'ιρασιήκαν
 τσὶ κάθαν ἓνας στοῦν τόπουντ.(6)
 Ἄπόμνι πλιά Νικόλας τσὶ τοῦ
 Γουρϋδ μουναχοῖ. Πέσαν.(7)

Τοῦ Γουρϋδ πιάσι τσ' ἔτριμι.
 — Πὼς τρέμας, μουρη Γουρϋδ;
 Μπάγι κρουγιώνις;

— Ὁχι, εἶπι φητ' τσ'ι κουκλώθ-
 τσ'ι τοῦ πάπλουμα.

Νικόλας τσ'μῆθτατ' βλέπς κου-
 ρασομένους. Τοῦ Γουρϋδ ἔν ἠκά-
 λιψι μᾶτ. Γυρζι ἀπ' τὴ μιὰ γυρζι
 ἀπ' τ'ν ἄλλι, ἔν τὴν κόλλα νύ-

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Αρχ.	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΝΤΑΙ	

Η ΕΛΛΗΝΟΠΡΕΠΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ—ΛΟΥΤΡΑ

Υπό Βαρωνίσκης Στάφ
Κύριος, εισελθών εις βαγόνιον η λεωφορείον και χειρετήσας χωρίς να αντιχαιρετισθεί, δέν αποκρυφθεί πλέον. Αν όμως έντός της άμάξης υπάρχει και μία έστω κυρία ή έδιμοτυπία επιβάλλειν άποκαλυφθεί ό εξερχόμενος, όστις όμως δικαιούται τότε προς ίκανοποίηση του φιλοτίμου του να κπευθύνει προς τούς κυρίους νεοφώς ύβριν, σχετιζομένην προς την ιστορικήν τοιαύτην του Καμπρόν.

Η εύπρεπεια και ή φρόνησις άπαιτούν να κρύβουν οι ύπανδροι κύριοι τίς βέρες των κατά την διάρκειαν του ταξιδίου. Πρώτον διότι έτσι προδίδουν την άστικήν των κατάστασιν και δέν γυρίζει καμμία να τούς κυτάξει.

Δεύτερον όμως, όπερ και σπουδαιότερον, διότι, ένας εύγενής κύριος φέρων την βέραν του και κάμων κόρτε προς όφραϊαν συνταξιδιώτισαν του θα ήτο ως εάν της έλεγε: "Αφισε τά προσήματα και μήν κάνεις πός δέν καταλαβαίνεις τί ζητώ από σενα, αφού βλέπεις πώς είμαι παντρεμένος.

Συνταγές του Γυμνασίου και του Παρθεναγωγείου

Σκληροκαρδία: Λαμβάνετε μίαν εύγγίαν εύρων παρθενικών τή άραιώ ετε με ύδωρ Κρατήγου ή Καγιανίου και διδτε εις τόν σκληροκαρδον να πίνει ανά μίαν κουταλιάν της σούπας πρό του φαγητού. Έάν τό φάρμακον δέν τελεσφορήσει χρησιμοποιείτε τό ξύλον που βγήκεν από τόν Παράδεισον και τό χρησιμοποιούν οι άνθρωποι από αρχαιοτάτων χρόνων εις τά γαϊδούρια ή εις ανθρώπους που διαφέρουν από τά είποδα αυτά μόνον κατά τό μήκος των ώτων και τόν αριθμόν των ποδών.

Βραδυγλωσσία (κοινώς γλωσσodέτης). Θεραπεύεται εάν επαναλάβετε ταχώς, τό κάτωθι φάρμακον:

Μπαμπακόςπουρους μες τ' μπαμπακόςπουρουςακούλα.

πνους.

Τέλους έν ήβάσιαξι, τσί γιαργάλξιν τουν. Νικόλας μούγκριξι κουμάτ, άπουταυρίσ' τσί τσί κάτσι καθήμινους πύς του στρώμα:

"Α! ούλα τσ' ούλα! Μή Γουροούδ άδιάντροπα!

Τσί μι ταχιά ταχτέο-ταχτέο Νικόλας κβάνισις τ' μάνασιντ του σπιτ τά κουλάγιαντ.(8)

ΚΟΠΣ

ΓΛΩΣΣΑΡΙ. 1. Έπίσημος, μεγαλοπρεπής, επιθυμητός. 2. Παροιμία. Τόν άδιάφορο. 3. Μωρή μητέρα! 4. Παροιμία. Ήταν άργά πιά. 5. Τή γενεά του, τούς συγγενείς του. 6. Φύγαν στα σπίτια τους. 7. Πλαγίασαν. 8. Τά επιπλά του.

ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Στή Τζοκόντα

Λες ζωντανή σε θάψανε γλυσιά μου στη «Φαμάνα» και σκέπασαν τόν τάφο σου με... λήθη άντις με πλάνα.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

§ Οι Ιατροί άπατώνται νομίζοντες ότι τό κρύο νερό κατευνάζει τά νεύρα. Περί τούτου δύνανται να πεισθούν άν πάνε ένα μεσημέρι στα μπάνια του Μώλου ή του Μακρυγιαλού.

§ Άλλοτε οι έπαρχιώται δανδήςδες έτραχαν πίσω από τάς άηδόνας της σπηής από δίψαν γυναικείας σαρκός. Σήμερον από κόρον έγχωρίου τοιαύτης.

§ Άλλοτε οι Έλληνες ητόκτόνουν κατά την θερινήν εποχήν διά λόγους μόνον έρωτικούς. Σήμερον αυτοκτονούν διά λόγους μόνον οικονομικούς. Ο ρεαλισμός εξετόπισε και έδώ τόν ρωμαντισμόν.

§ Πρό όλίγων έτών στί ταβέρνες διασκέδαζαν οι άνθρωποι. Τώρα εκεί μέσα οι ταβερνάρηδες κλαίνε τή μοίρα τους.

§ Ο Θεός έδωκε τή ζέστη διά να θερμαίνει τούς πτωχούς κατά τό θέρος.

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Έάν οι Ιερείς δαιμονίζονται τίς άγίαση ήμάς;» Π. Χατζηβασιλείου.

«Τό μή έφευρεθέν εισέτι κατά την επιστήμην φάρμακον του ζαχαροδιαβήτου τό έχουν οι συνδρομηταί του «Σχορπού» εις τήν τσέπην των». Αλκ. Μαριγλής.

«Η Έλλάς θά ήτανε καλλίτερη από τόν Χρυσί άν δέν έδixε στη θέση των ταξιλάτρηδω Οικονομικές... «έμπορίες» και... «Ταμίους». Αθ. Κανταρέλης

«Τό σερβανί είνε τό μόνον ασφαλές καταφύγιον κατά των προεκλογικών έπιδρομών του κ. Πικανδρέου». Δ. Βερναρδάκης.

«Μόνον οι άκνηροί τό κακκρίζουν άμα τύχη και πιάσουν δουλιά κανένα φεγγάρι. Πετεινός».

«Έάν εξέδιδα έφημερίδα, έστω και κομμουνιστικήν ούδέποτε θά τήν ώτάμαξα «Έμπρός» όπως κάνει ό κ. Βλάχος». Φούσκας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- ΜΑΝ. ΒΑΛΗ. Τό «Έμπρός».
- Φ. ΔΗΜΟΥ. «Τό ραντεβού».
- ΧΡ. ΚΑΡΑΤΖΑ. «Π ώραιότες διά μέσου των αϊώνων».
- ΘΕΟΔ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ. «Τό πουλάκι με τά τρία ποδαράκια».
- Π. ΣΑΝΙΔΗ. «Τά άγαθά της ιδιοκτησίας».
- ΗΑ. ΗΛΙΟΠΟΛΟΥ. «Ίδού τό έργον μου».
- Κας ΗΑ. ΗΛΙΟΠΟΥΔΟΥ. «Αγγλοελληνικών λεξικόν».
- ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ ΒΛΑΧΟΠΟΥΔΟΥ. «Ο χαφίς».
- Κ. ΚΑΜΠΑΔΕΛΗ. «Τό καταφύγιον».

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εις άριστερότατον

Πρός τάς Δυσμάς του βίου σου σα νάσουνα ή παιδάκι, έμπρός τραβάς και βιάζεσαι, μοβόρε Μανωλάκη.

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Η θερινή ώρα άνεστάτως περισότερον άπ' όλους τούς μπεκρήδες.

— Πρέπει ναρχίσουν να πίνουν με τόν ήλιο για νανε τήν ώρα του φαγητού σπιτι τους.

— Προχθές έσπέρας έθεάθη ό συνεργάτης μας κ. Περής έντός μαχαιροποιείου.

— Δέγεται ότι άγκαζάρισε όλην την παραγωγήν του μαχαιράδικου διά να όπλίσαι τούς όπαθούς του έν καιρψ.

— Τήν παρασμένη Κυριακή ό κ. Άλέκος Γαληνός εξέθραξε προεκλογικώς εις τό Πυργί.

— Ο κ. Γαληνός έπιστρέφων άδήλωσεν ότι εξησφάλισεν όλους τούς ψήφους του Πυργίου.

— Κατόπιν τούτου ούδεις δύνανται να είπει διά τόν κ. Γαληνόν ότι αχτιζει πύργους στην Ίσπανία».

— Εις τό προπροηγούμενον φύλλον του «Σχορπού» έδημοσιεύθη ένα περίεργον χρονικόν.

— Ότι κάποια πρέα από νεαρούς, άνθρονισθείσα κάτω από τά πλατάνια παρακολουθεί και σχολιάζει τάς κινήσεις γνωστών δεσποινίδων.

— Η άνακρίβεια συνίσταται εις τό ότι ήπερ ής πρόκειται παρέα δέν άποτελείται διόλου από νεαρούς.

— Άλλά τούναντιόν από παλιές καρβάνες του έρωτος.

— Και ότι δέν άνεθρονίσθη έσχατως άκει αλλά από του πρώτου μετά τόν διωγμόν θέρους.

— Μίαν μόνον αλήθειαν περιέχει τό δημοσίευμα αλλά και αυτήν μισήν.

— Διότι ή παρέα πράγματι σχολιάζει τάς κινήσεις των γνωστών δεσποινίδων άφ' ής όμως στιγμής άνθρονισθούν πλησίον των γνωστών τινες νεαροί κήριοι.

— Καθ' άμας πληροφορούν εκ Δήμνου τόν κ. Παπανδρέου κατά την άκει άφιξίν του υπεδέχθη και ό φίλος κ. Ηλιού μετά της αξιοτίμου κυρίας του.

— Έξ οικείων τά θέλη κ. Καλδή;

— Η μήπως πρόκειται περί... παρατηρητών παρεξηγηθέντων;

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Τά γραφεία του ιδιαιτέρου γραμματέως του τέως Υπουργού της Παιδείας, κ. Μ. Μίδη μετεφέρθησαν έντιςτών εκ... «γκράντ-μπετόν» θεμελίων του υπό άνέγερσιν διδασκαλείου Μυτιλήνης, όπου και δύνανται να τόν συναντήσουν οι ένδιαφερόμενοι.

«Κήριοι πελάτε, σας περικαλό και Σας ιδιοποιώ ότι, εξερχόμενος των άποχορητηρίων προσέχεται όπως Μή άφείνεται ότι Δήποτε έντός αυτών διότι έξω εξερχόμενοι δέν ευθήνομε. Μόνον όταν μη παραδόσεται πράγμα και ότι Δήποτε άλλο μένο ύπόχρεος και θα τό παραδόσω.

Θεόδωρος Κιόνινης
Διευθυντής Δ. Άποχωρητηρίων»

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ή ζώνη δεινής κολυμβητριας που...άνοίγεται εις τό πέλαγος, όταν κολυμβά με τόν σύντροφόν της. Ο εύρων άς τήν φέρε εις τά γραφεία μας.

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΣΩΝ—ΑΝΤΕΤ ΒΑΡΞΙΜΙΣ...

Είς περιλαμπρον συνοικίαν Λαγκάδας ένθα και αξιοτίμος κύριος Γιοβανόκης παροικίζει, αξιοτίμαι κυρίαί έφέντημ, ως καθώς και δεσποινίδες και λοιπόν θηλυ γένος

διά φύλλου πήδημα ως καθώς και ρητόν λέγει φιλονεικίζοντες ντουνιατ άλι-ούστέ γκετιρίρ ά... ως να λέγωμεν κοσμοχλασιάν φέρουν.

Σίτες περί μεσημδρίαν εβτω πως μέγα έφιλονεικίζον, διότι πε-

τεινός μιās κυρίας εις όρνιθας άλλης κυρίας μεταθίνων σκάνδαλιν έγίνετο.

Άξιοτίμος κυρία, κάτοχος άτακτου πετεινού, εις έτέρην άξιοτίμον κυρίαν να μή επιτρέπει εις όρνιθας έλεγεν να ξεμουαλίζσουν πετεινόν της, καθότι ίδικές της όρνιθες ζωντοχήρες μένοντε; έτέρους πετεινούς καλοθν, όποιοι και γεμελίκιον όρνιθων τρώγουν.

Μπέ σεμπεπτεν ντολατ, ως να λέγωμεν εκ ταύτης αίτίας αξιοτίμαι κυρίαί έφιλονεικίζον και μέγα άναστάτως εις άπρασν συνοικίαν έγίνετο.

Διότι εις φιλονεικίζοντας κυρίας και άλλαι γειτόνισσαι προσετέθησαν και μία εκ τούτων φούσταν της άνασηκώνων πισινόν της εκτυπούσε μπέ...

Τομπέ γιαρχπιμ τομπέσι...

Ός καθώς δε έπληροφορήθη εις φιλονεικία αξιοτίμων κυριών και δεσποινίδων Λαγκάδας πισινόν των να κτυπούν ως καθώς ταμπούρλον άντις δάρζιμς, ως να λέγωμεν συνήθειαν τό τοιούτον άποτελεί.

Ντεμεκ κι εις Λαγκάδαν αξιοτίμαι κυρίαί φιλονεικίζουν μεν διά στόματος, δε και διά πισινού!

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ Τ. Τ. Τ. Τ.

Κον Δ. Λόντεν. Έλήφθη άργά ή δήλωσις σας περί άρσεως της παρεξηγήσεως. Πάντως εύχαριστοθμεν.

Δ)δα Μ. Γ. Τότε θα τά δημοσιεύσωμεν όλα ειτε νοητά ειτε άκατανόητα και θα έχωμεν ύπομονήν κατά την συμβουλήν σας.

Κον Παν. Χατζηβασιλείου. Άναμένομεν πάντοτε σατυρικά άρθρα σας. Μένετε εις τήν Θερμήν;

Κιοσιανήν. Ποίς σας ειπε πως δέν ειθε όφραϊα; Οι ντομάτες είνε τό θρεπτικώτερο και ώραιότερο μπαχτσουβανικό της έποχής, γεμάτο από βιταμίνες. Άποτελεί λοιπόν ήπαινον και όχι φόγον ή παρομοίως σας προς ντομάταν.

Διανοσούμενον (ένταύθα). Δημοσιεύομεν μόνον ένα τετράστιχον. Είνε άρκετόν, φανταζόμεθα.

«Ω μυτι μου σηκωτό και στηθάκι μου σπητό πάφς να με κοροϊβάεις τόν κελά σου άν δέ γυρεύεις».

Άν σε ξανακοροϊδέψαι επανέρχεται θριμύτερος αλλά και συντομώτερος.

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Ηροσφυγικός Συννοικισμός)

Η ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

«Η «Προπολεμική Μυτιλήνη», το άριστουργηματικό σατυρικό ποιητικό έργο του μεγάλου μας ποιητού και... τέως φεύ! συνεργάτου μας κ. Δ. Λόντου, διακόπη, ως θα ίδουν σήμερα μετά λύπης πολλοί των αναγνωστών μας, μετ' ανακουφίσεως ίσως και χαρᾶς οί χαιρέκακοί και αντίζηλοι του πανελληνίου φήμης ποιητού μας.

Τò θλιβερόν τούτο ή χαρμόσυνον γεγονός όφείλεται εις την γνωστήν σκανδαλώδη έπικόλλησιν άνωθεν συνεχείας του σατυρικού άριστουργήματος εις άδεσπότου πλήν φρικώδους τίτλου «ά ν ο η σ ι ω ν σ υ ν έ χ ε ι α», τόν όποιον ό ποιητής μας παρεξήγησε, μη θελήσας να λάβει ύπ' όψιν ούτε τας κατ' ίδίαν ως και τας δημοσίαι από τών ίδίων τούτων στηλών δοθείσας εξηγήσεις ούτε την ειλικρινή έκ μέρος μας έκφρασιν λύπης και ταπεινήν αίτησιν συγγνώμης.

Βαθέτατα τεθλιμμένοι διά τò άδοxon τέλος τής «προπολεμικής Μυτιλήνης» θεωρούμεν ύποχρεωσίν μας φιλικήν να άπευδύνωμεν μετά σεβασμού προς τόν μεγάλον μας ποιητήν μίαν παραπονετικήν συμβουλήν: Δέν έπρεπε να τò κάμει αυτό, διά πολλούς και διαφόρους λόγους. Πρωτον διότι θα χαρούν όσαι εκ τών έγχωρίων του γλυκού νερού ποιηται ή φθορούν την δόξαν του. Δεύτερον διότι οί έχθροί του θα πούν: «Όποιος έχει τη μύγα μυάζεται. Τρίτον επειδή οί φίλοι και θάυμασται του θα λυπηθούν διότι τò ποίημα κόβεται επάνω στη γλύκα. Και τέταρτον επειδή όλος ό κόσμος θα πεί ότι ό κ. Λόντος τò έχει σύστημα να διακόπτει τὰ έργα του είτε παιζόμενα εις τò θέατρον είτε δημοσιεύμενα. Και ό κόσμος θα έχει δίκαιον, άφου εινε πρόσφατος άκόμη ή άρπιαγή από τών χειρών του ύποβολέως του χειρογράφου τών «άριστοκρατών» ευθύς μόλις έτελειώσεν ή πρώτη πράξις!

Ποίος θα τόν εμπιστευθεί πλέον του λοιπού να διδάξει ή να δημοσιεύσει έργα του—έστω και άριστουργήματα— όταν κινδυνεύει να πάθει ό,τι εκάθωμεν ήμεεις και ό θίασος Ρουγκέρη εντός ενός και του αυτού τριμήνου;

ΙΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Πίσου άπ' τò ντουβαράκι μας μιά νύφη καμαρώνει.

(Με τò καταπνάρ τ' λημούς έφτου εινη πού βάξ' ι νοός).

Λύσις: Αυτό πού αποθέτουν οί Έλληνες εις άπηγορευμένα ή από τής Άστυνομίας μέρη.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Α Χ!

Κάγισι του ζαμπνιμένου του Νικουλέλι του κατοπουδιάρκου! Τίναξα ένα γκατουστάρκου γώ τσ' φώναξα γιατρέ τσ' ήβριντου εινησκουμένου τσ' μᾶς οιάταξι να τρώ μόνου ζμέλι από πλα- [σούλα] Ισ'αμι ά τ' πιασ' ή ζέ- [στα]. Γώ καημένος κάνουτ τ' [σούλα] τσ' λ πουρέβγυτουν άπ' [σούλα] άμ τι ζμι θά σ' δόσ' [λουκάντα!]. Τύφλατα, γκμπάρι, τσ' λ [χέστα!]

«Άθριποις να μη ζαμπνέβγι στ' εινητιά σαν ταξ'ιδέβγι! Το' εν εινη μου πάν τσ' οί θλιές μας! Αυό εδουμάδισ π' τουν ντατέβγου έν ήμπόρισκ νάν έβγου π' μ' άπαντέχαν γ' Ίπουργοί. Μό πού βγαίνου για φαγι μιά στιγμή τσ' λ πάλι πίσου. Κριμα, δλέκς, ά τουν άφήσου οδλουμόναχουν στού στρώμα. Όχι πλιά μόνου από σ'υμπόνια μα για τ'ν τσ'ίνοσ' π' την έχι άκόμα τσ' έ μπορεί ά σ'κουθεί άπ' τ' ζαλάδα. Τσ' έθιου άλλάξιζιν τὰ σιντόνια μόνου μιά σουλά τ' εδουμάδα!... Σά δέν ήμ γώ να προωφάξου, μό τσ' λ πιάσ'ντουν του κακό, να τουν σ'κώσου να τουν θέσου στού καθίτα τσ' ά τουν βαστάξου, μέρα νύχτα μαγαρσμένους θάν ήτοσ'όντουν γιοό καημένους. Τσ' ά δέν τουν παρακαλέσου γώ να πάρ του γιατρικό ποό του πίνι πούνι, λέγι, κικρό! Γώ ειμι τσ' λ τουν άπαλαίνου. Μό τσ' λ πᾶ τ' πούδ θα παγαίνου στού χουριό να τουν άφήσου: — Μή, ρε Τίνι! Τίνα θα πήσου μες τ'ν Άθήνα μοναχόσιμ; Σ'ύ εισι μάναμ, σ'ύ γιατρόσιμ κλιαμουρή(1) τσ' ό,τ' τ' λέγου κάνι. Μοό βλα πού δέ λέγι να γιάγι! Έν του ξέρου τι θα γένου. Άσ'τ'μα πέσαιμ έθιου πέρα. Τ'ν ώρα έ δλέπου να παγαίνου. Έφαγι μι τσ' ή γ' ή λέρα. Καλά π' φόργουμ μντό καμπζόρ(2) πού δέ φαίνιτι γ' ή γάζα. Νάνταν πιάσου μπασμαδένιου έφτου π' βάζου μες τη χώρα άθιλα ά τὰ φέρου ζορ. Πού εισι καημένι θουδώρα να δεις έναν Τίνι γαζ'άρ πού τουν ειχισ ξό παλικάρ' να σ'χαθείς γαμπρόν άχρόνιστου. Τέλους πάντουν ήθιλάτα. Σάν ήτέλειουνι γ' ή ολιζ μας ποίος τνή μιλα τ'ν τυραννίδα! Μοό έν του πατέβγου να μπικίσι(1) Όγοιουν μίλιξα τσ' όγιουν ειδα κουρουτέβγι μας τσ' λ γιλά μας. Τσ' λ στούν Καφαντάρ ποό πήγα μᾶνα φίλουνι θόμ κουλίγα ειπιμ, σαν τ' γράψ' Γαλλιός θα φρουντίσι(1) για μᾶς άλλωθς έν μπορεί λέγι ά παγαίνι να κουράζιτι για ξένι!

Μό τσ' άνοιξιν, γυέμ, του στέμα έθιου μλοσ'ισ'ι για κόμμα! — Πᾶμ ποίος εινη, ά πᾶ να σ' φέρου γράμμαντ, γιατι δέν τουν ξέρου λέγουτ γώ για να τουν πθέφου. — Τρέχα στο χωριό σου, ράτα, κ' έλα, άφου τόν μάθεις πρώτα. Έθεις τουν του ψευδραμένου! Σά να μ' λέγι πούδ πρέπ να γένου, γμπάρι, Γαληνιζικός!

Έμ λ ξέρ καλά, φουροόμ! (3) Χρόνια άκτήμουνας καθίζου μα τού φ'ήφουμ τουν οδρίζου θα πεις πᾶμμα δέ θα δοόμ. Σ'ιστου τότις τι θα πήσου; Πᾶς τού γινάτιμ πίσου-πίσου Μπουλσ'ιδίκους θα γυρίσου

«Άθριποις να μη ζαμπνέβγι στ' εινητιά σαν ταξ'ιδέβγι! Το' εν εινη μου πάν τσ' οί θλιές μας! Αυό εδουμάδισ π' τουν ντατέβγου έν ήμπόρισκ νάν έβγου π' μ' άπαντέχαν γ' Ίπουργοί. Μό πού βγαίνου για φαγι μιά στιγμή τσ' λ πάλι πίσου. Κριμα, δλέκς, ά τουν άφήσου οδλουμόναχουν στού στρώμα. Όχι πλιά μόνου από σ'υμπόνια μα για τ'ν τσ'ίνοσ' π' την έχι άκόμα τσ' έ μπορεί ά σ'κουθεί άπ' τ' ζαλάδα. Τσ' έθιου άλλάξιζιν τὰ σιντόνια μόνου μιά σουλά τ' εδουμάδα!... Σά δέν ήμ γώ να προωφάξου, μό τσ' λ πιάσ'ντουν του κακό, να τουν σ'κώσου να τουν θέσου στού καθίτα τσ' ά τουν βαστάξου, μέρα νύχτα μαγαρσμένους θάν ήτοσ'όντουν γιοό καημένους. Τσ' ά δέν τουν παρακαλέσου γώ να πάρ του γιατρικό ποό του πίνι πούνι, λέγι, κικρό! Γώ ειμι τσ' λ τουν άπαλαίνου. Μό τσ' λ πᾶ τ' πούδ θα παγαίνου στού χουριό να τουν άφήσου: — Μή, ρε Τίνι! Τίνα θα πήσου μες τ'ν Άθήνα μοναχόσιμ; Σ'ύ εισι μάναμ, σ'ύ γιατρόσιμ κλιαμουρή(1) τσ' ό,τ' τ' λέγου κάνι. Μοό βλα πού δέ λέγι να γιάγι! Έν του ξέρου τι θα γένου. Άσ'τ'μα πέσαιμ έθιου πέρα. Τ'ν ώρα έ δλέπου να παγαίνου. Έφαγι μι τσ' ή γ' ή λέρα. Καλά π' φόργουμ μντό καμπζόρ(2) πού δέ φαίνιτι γ' ή γάζα. Νάνταν πιάσου μπασμαδένιου έφτου π' βάζου μες τη χώρα άθιλα ά τὰ φέρου ζορ. Πού εισι καημένι θουδώρα να δεις έναν Τίνι γαζ'άρ πού τουν ειχισ ξό παλικάρ' να σ'χαθείς γαμπρόν άχρόνιστου. Τέλους πάντουν ήθιλάτα. Σάν ήτέλειουνι γ' ή ολιζ μας ποίος τνή μιλα τ'ν τυραννίδα! Μοό έν του πατέβγου να μπικίσι(1) Όγοιουν μίλιξα τσ' όγιουν ειδα κουρουτέβγι μας τσ' λ γιλά μας. Τσ' λ στούν Καφαντάρ ποό πήγα μᾶνα φίλουνι θόμ κουλίγα ειπιμ, σαν τ' γράψ' Γαλλιός θα φρουντίσι(1) για μᾶς άλλωθς έν μπορεί λέγι ά παγαίνι να κουράζιτι για ξένι!

Μό τσ' άνοιξιν, γυέμ, του στέμα έθιου μλοσ'ισ'ι για κόμμα! — Πᾶμ ποίος εινη, ά πᾶ να σ' φέρου γράμμαντ, γιατι δέν τουν ξέρου λέγουτ γώ για να τουν πθέφου. — Τρέχα στο χωριό σου, ράτα, κ' έλα, άφου τόν μάθεις πρώτα. Έθεις τουν του ψευδραμένου! Σά να μ' λέγι πούδ πρέπ να γένου, γμπάρι, Γαληνιζικός!

Έμ λ ξέρ καλά, φουροόμ! (3) Χρόνια άκτήμουνας καθίζου μα τού φ'ήφουμ τουν οδρίζου θα πεις πᾶμμα δέ θα δοόμ. Σ'ιστου τότις τι θα πήσου; Πᾶς τού γινάτιμ πίσου-πίσου Μπουλσ'ιδίκους θα γυρίσου

ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΗΣ ΛΕΥΚΑΣ ΤΟΝ ΚΟΡΜΟ

Στῆς λεύκας τόν κορμό γραμμένα τὰ όνόματά μας κάμ'ι—πλά'ι. — Διαβάστε μάτια μου κλαμένα «βράδυ.—Στις δώδεκα του Μᾶη». Παρνούν διαβάτες και διαβάζουν. Και τὰ ταιράκια σταματούν κ' ένα με τ' άλλο κουβεντιάζουν; — Τάχα πο οί νάειτανε; ρωτούν. Κ' ή λεύκα άπάνω λυπημένη τούς άπαντάει μ' ένα πουλί. — Είτανε κάποιου... πεινασμένοι, π' ή ύποφέρανε πολύ.

ΑΘΑΝ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Η ΣΤΗΝ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΡΕΜΠΕΛΟ

Ρέμπελα τὰ τραγούδια μου ρέμπελα εινε γραμμένα, ρέμπελα σαν έμένα ρέμπελα και τὰ αισθήματα ρέμπελο τò μυαλό μου κ' αν με νοικοκυρέσετε δέ θάναι σε καλό μου.

ΑΡΝΗΤΙΚΟΤΗΣ

Άπ' τò Ύπερπέραν πάλιν ένας Γιάννης ξεπροβάλλει σε μελάδες να μᾶς βάλει. Και θα σπάσει μιά κιθάρα και θα ρίξει μιά κατάρι άπ' τόν [ουρανό].

Και τò στέλνει ένας Στρατής δέ γελοίεμαι δά τò δεις Άποκάλυψις 32 και θα βγει και τόνειρό μου εἶδα 2 αριθμούς κ' αντ' άπ' τούς ουρανούς. Κ' έπληρώθη τò ρηθέν 1+1=0

M. Γ.

Σημ. Τριβόλου.— Και τὰ δυό σημερινα τραγουδάκια τής εκλεκτής συνεργάτισσας μας εινε χαριτωμένα άριστουργήματα. Για να ειμαστε όμως ειλικρινεις τò άρνητικότητες με τὰ νούμερα και τὰ γριφώδη σύμβολά του, αν και μᾶς θέλγει μᾶς εινε άκατανόητο. Άραγε δέν θα ήτο δυνατόν να τὰ εσχολιάζε συγχρόνως ή μεγάλη μας ποιήτρια;

ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

Έπιδημία δημοσίων θεαμάτων και άκροαμάτων προσέβαλε την πόλιν μας. Παντού όρχήστρες και ραδιόφωνα. Έπάνω Σιάλα, Κιόσκι, Όλύμπια, Καμέλια, Βαλάκη, Άλισάφη, Ίαλαίμου κλπ. Και παντού θεάματα. Σινεμά-Ταράτσα, Σινεμά Σαπφώ, Θεάτρον Πάνθεον, Θερινόν Κέντρον Μακρού-Γιαλού.

Θεάματα κινηματοθεατρικά. Και προσέτι θεάματα μπαινιμειικά: Αυτὰ τὰ τελεμαία τὰ χαίρονται προνομιακώς οί πιστοί θεατῶναι του περιφερειακού όρόμνυ. Μεταξύ του Άπσλλείου βράχου και του Έλευθερίου τερτουργήματος ζούν και κινούνται καθημερινώς οί αναδυόμενες γεαρές Άφροδίτες και οί θερμοίμοι Έρμηδες. Και οί εωρακότες με κιάλια τών 8 αξιωματούχοι μεμαρτυρήσαν και καθημερινέν έστι τὲ μαρτύριον αυτών.

τσ' λ κουτάρα θα ψ'ηφισου.

ΤΙΝΙΣ

ΔΕΣΙΔΟΓΙΟ. 1. Κλαυθμηρίζι. 2. Βρακάδικς γιλέκο. 3. Φαίνεται, ίσως.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ένας δάσκαλος στο μ θητή Γιάννη (έννι χρονώ) — Το κρέας τών ζώων τ' τρώνε τὰ κόκκαλα τ' τὰ κανουνε; — Τα βάζουνε στην άκρη του πιάτου.

Πριγκηπικό δώρο Ένας καθολικός, ένας διαμαρτυρόμενος και ένας έβραλος συναντώνται μετά τò γάμο ενός κοινού φίλου.

— Δέ μπορεσα ν'ι πάγω στο γάμο του φίλου μας, λέει ό καθολικός, αλλά έστειλα ένα σερβίτιο του καφέ για δώδεκα πρόσωπα.

— Ούτε γώ, λέει ό προτεστάντης, μα έστειλα ένα σερβίτιο του τσαγιού για 24 πρόσωπα.

Και ό Έβραίος: — Έγώ ήμουν ταξίδι. Άλλά έστειλα μιά λαβίδα για τή ζάχαρη για διακόσια πρόσωπα.

Ό δικαστής ρωττει τò Μίμη. — Αν οί γονεις σου χωρίσουν, με ποιόν θέλεις να πᾶς, παιδί μου; — Με κείνον πού θα πάρει το αυτοκίνητο.

Ένας άνόητος, θύμιζε στην κυρία Β... τις περασμένες της έπιτυχιές και τής έλεγε:

— Τι τα θέλετε! Δέν μπορεί κανεις να ύπήρξε και να εινε.

— Μα ναί! Μπορεί κανεις να ύπήρξε βλάκας και να εινε άκόμη.

Η κυρία Μιμίδου δέν τάχει καθόλου καλά με τούς νοικάρηδες του πρώτου πατώματος.

— Εινε παλιάνθρωποι! άπένταροι! λέει.

— Μα πᾶς; Εοδεύουν περισσότερα από πεντακόσες χιλιάδες τò χρόνο.

— Από ύποκρισία, από ύποκρισία! Για να πιστέψουμε πᾶς εχουνε παράδες.

ΜΗ ΣΦΙΓΓΕΣΘΕ!

Νέες φασαρίες ειχευ ό φουκαρᾶς διευθυντής τών δημοτικών άποχωρητηρίων. Κάποιος πελάτης ζαλιθεις κατά την όκλαδόν στάσιν του και πεισών έκτύπησε στο κεφάλι και έμεινε λιπόθυμος. Παρατυχών χωροφύλαξ συνέλαβε τον διευθυντήν κ. Κιρκίνην και τόν άδήγησεν εις τò τμήμα ως άποπειραθέντα να ληστεύσει τόν ήμίγυμνον πελάτην. Ό Κιρκίνης έπέκαλέσθη εις άπόδειξιν τής άθωότητός του τò παρυσιαστικό του δήθεν ληστευθέντος. «Δέν τόν βλέπετε κ. άστυνόμε τò όποιον εινε πού φουκαρᾶς απόμένα;» Όταν άφέθη έλεύθερος κ' έφευγε έστάθη εις την θύραν του άστυνομ. γραφείου και συνεβούλευσε: «Οί χωροφύλακες πρέπει να προσέχουν διότι τò σήμερα ήμερα κύρ άστυνόμε, ό πολυς κόσμος εινε ζαλισμένος ενεκα ή πείνα και όταν σφίγγεται πέφτει».

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Μαγική τινών : Ποιός είναι ο κρυμμένος πρωταίτιος της Διμενικής μας συμφοράς ;

Παπαν. — Κανονάρχα καλά παιδί μου. Μυριβ. — «...στρατιών αρχιστράτηγοι...»

Μιχάλης Μίθης
ΚΑΣΜΑΔΑΚΟΣ.
(Τοῦ κ. Γ. Ι. Κακαδέλλη)

— Ἄπετάξω τῷ Σατανᾷ ;
— Ἄπεταξάμην.
— Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ ;
— Ρίζοσπαστικόν.

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

* Ὁ τέως πρόεδρος τῆς Διμενικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Βασιλάκης Καμπᾶς, ἐθεάθη κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἐβδομάδα ταύτην περιεργαζόμενος μακρόθεν τὸ ἀκρορρινίου τοῦ γερανοῦ «Κύκλωπος». Οἱ γνωρίζοντες τὴν εὐαισθησίαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ μελαγχολικοῦ νέου ἐκφράζουν φόβους μήπως μελετᾷ τρόπον αὐτοκτονίας πού νὰ τὸν ἐξιλεώσει ἀπέναντι τῆς πόλεως δι' ὅσα κακὰ τὸ εὐγενὲς πείσμα του, ἀπειργάσατο εἰς βάρος τῆς πόλεως.

* Στὸ Ὄσλο τῆς Νορβηγίας ἔπεσε μιὰ ὄβιδα πού ἐξεσφενδύονταν οἱ Γερμανοὶ ἐξ ἀποστάσεως 1000 χιλιομέτρων. Οἱ σοφοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ὑπερατλαντικοῦ πυραύλου. Οἱ Γάλλοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἦτο τὸ βλήμα ἐνὸς νέου καταστρεπτικοῦ πυροβόλου. Ὁ «Τρίβολος» νομίζει ὅτι οἱ Γάλλοι προσήγγισαν περισσότερο πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Διότι ἐπρόκειτο πράγματι περὶ κανονιάς πού ἐσημάδευε στὴ Δωζάννη καὶ ἔπεσε στὸ Ὄσλο κατὰ λάθος.

* Ὁ ἰατρικὸς συνεργάτης μας Ἅγιος Γυμνάσιος Δαυριώτης κατέφυγεν εἰς τὸν καταρράκτην τῆς γείτονος νήσου Χίου, ὅπως ἠουχαλάσει, κατὰ τὴν Ἀστυνομίαν, πρᾶγμα ὅμως ἵνα θεραπεύσει τὸ φιλόξενον χωρίον ἀπὸ τὸν καταρράκτην ἐξ οὗ πάσχει τὸ... ὄνομά του.

* Ὁ κ. Ἡλιόπουλος πιστεύει ὅτι ἡ Ἀγροτικὴ Ἐορτὴ θὰ δείξει τὸν πολιτισμὸν τῆς Μυτιλήνης. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ σταθῶμεν διστακτικοὶ ἔμπροσ εἰς τὴν ὠραίαν αὐτὴν πεποιθήσιν του, τοῦλάχιστον μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

* Οἱ παπαδες περιμένουν τὸν Αὐγουστον διὰ νὰ ἀρχίσουν μισθοδοτούμενοι ἀπὸ τὸ Τ. Α. Κ. Ε. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως τὸ πολυτελὲς προσωπικὸν τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. μισθοδοτεῖται τακτικώτατα καὶ ἀδρότατα ἀπὸ ἔτους καὶ πλεόν. Φοβούμεθα ὅτι αἱ ἐλπίδες τοῦ κλήρου ἔχουν μεγάλην σχέσιν μετὰ τὴν γνωστὴν παροιμίαν : Ζῆσε μάθρε μου, νὰ

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΧΝΙΤΟΥ

Ὁ «Ἅγιος Γεώργιος» περιφέρειας Πολυχνίτου ἀπέδωκε τὴν φωνὴν εἰς μιὰν κορασίδα, πού εἶχε βουβαθεῖ ἀπὸ ἐρωτικὸν ἀτύχημα. Τὸ περιέργον εἶνε ὅτι ὁ θαυματουργὸς Ἅγιος ἐπενέβη αὐτόκλητος, κατηγορῶν τὴν ἐνέσει καὶ τὰ γιαιτροσόφια, μετὰ ὅποια οἱ ἐπιστήμονες προσπαθοῦν νὰ θεραπεύσουν τὴν ὑστεροερωτικὴν βουβαμάραν τῆς κόρης.

Οἱ κακὲς γλώσσες λένε ὅτι τὰ ἐλατήρια τῆς ἐχθρικῆς κατὰ τῶν ἱατρῶν στάσεως τοῦ Ἁγίου, πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν μέσα εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν ἀνθρώπων πού ἔχουν κάθε συμφέρον νὰ μειώσουν τὸ κύρος τῆς Ἐπιστήμης...

Ὁ «Τρίβολος» κλείων ἐρμητικῶς τὰ ὄψα εἰς τὰς τοιαύτας ἐρμηνείας τῶν κακῶν γλωσσῶν δέχεται μὲν ὅτι ἡ πίστις τῆς ἐρωτοπαθοῦς κόρης (ἡ πίστις καὶ ὄρη μεθιστάνει) ἦτο δυνατόν νὰ τὴν σώσει ἀπὸ τὴν ὑστερίαν τῆς, ἀδυνατεῖ ὅμως νὰ ἐξηγήσει τὴν ἐμπαθῆ ἐπίθεσιν ἐνὸς Ἁγίου κατὰ τῶν ἱατρῶν καὶ τῶν φαρμάκων ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐν λόγῳ Ἅγιος, ὡς διαμένων μακρὰν τῆς πόλεως καὶ μόνον μετὰ ἀξέστων ποιμένων συναναστροφόμενος θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχεν ὡς ἐλαφρυντικὰ τῆς κακῆς του ταύτης πράξεως, τὴν ἀμάθειάν του.

φᾶς τριφύλλι τὸν Αὐγουστο.»

* Τὰ καλὰ χρόνια ὅταν ἐπήγαυε κανεὶς σὲ κανένα κατάστημα ἢ γραφείου τὸν ἐρωτοῦσαν : «Τί θὰ πάρετε ;» Σήμερα τὸν ἐρωτοῦν : «Μήπως ἔχετε τσιγάρα ;»

* Ἐπανέκαμψεν ἀνθηρὸς ἐκ τῆς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον ἐτησίας εἰσπρακτορικῆς περιουσίας τοῦ ὀλαμπρὸς συναδέλφου κ. Ἀλκιβιάδης Μορικλῆς. Εἰς τοὺς συναδέλφους του, τοὺς ὑποδεχθέντας αὐτὸν εἰς τὴν ἀποβίβθραν ἐδήλωσεν ὅτι ὄφελούν πολὺ εἰς τὴν ὑγείαν τὰ τσιαῦτα περιοδικὰ ταξίδια.

ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ

Ἀπὸ τὴν περασμένην ἐβδομάδα δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐκτὸς ἀλλὰ μόνον ἐντὸς πρακτορείου ἐφημερίδες καὶ ἐφημεριδοπῶλαι. Ἡ ἔνωσις ἐπετεύχθη καὶ ὅτιν συμβιβαστικῆς ἐπεμίσσεως ἀπεσταλμένου ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπεσφραγίσθη δὲ ὑπὸ γέυματος εἰς τὴν Βιρειάν, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησε τὸ προσωπικὸν τῶν τέως ἀντιμαχομένων πρακτορείων καὶ ἐστοίχισε εἰς τὸν Γεράσιμον ἕνα ἀρνὶ 14 ὀκάδων, δεκάτῳ ὀκάδες ρετσίνα καὶ δεκάδες πακέτα τσιγάρα. Ἀπὸ τὸ φιλικὸν γέυμα δὲν ἔλειψεν ἐννοεῖται, οὔτε ἡ κυρία Ἀλεξανδράτου οὔτε τὸ μικρὸν κυνέριον τοῦ πράκτορος. Οἱ ὄροι τῆς συμφιλιώσεως οἵτινες ἐπροτάθησαν ὑπὸ τῶν ἀποσταίων καὶ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀλεξανδράτου εἶνε οἱ ἑξῆς :

α') Ἡ πρόσληψις ὡς ὑποδιευθυντοῦ... ἐντὸς πρακτορείου τοῦ τέως διευθυντοῦ... ἐκτὸς πρακτορείου φερέλπιδος ἀρχαιοστάτου καὶ β') Ἡ παραγραφή ὅλων τῶν παλαιῶν χρεῶν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς συνδιακίσεως τῆς Δωζάννης.

Ο ΚΑΣΜΑΔΑΚΟΣ

Ὁ φίλατος κ. Κασμαδάκος διὰ μεγαλοπρεποδῆς, διςτῆλου καὶ παχυτάτου ἄρθρου του εἰς τὸν «Δημοκράτην» ἀπένευμε ἱεκαθυστερήσασαν δικαιοσύνην εἰς τοὺς ἀγρότας». Κατόπιν τούτου εἰ εὐτυχεῖς ἀγροτικοὶ πληθῆσοι τῆς νήσου μᾶς συλλέγουν ἐράνους πρὸς ἀνεργερίαν ἀνδριάντος εἰς τὸν μέγαν ἡ ἀκριθέστερον γίγαντα εὐεργέτην των. Ὁ ἀνδρῆς θὰ εἶνε μεγέθους ὄχι φυσικοῦ διότι τὸ τοιοῦτον θὰ ἀπῆται πάρα πολλὰ χρήματα.

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ

Ἀργόσχολος καταστηματοῦχος παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ ἐλατὸν διαβιτῶν, πρὸς περνοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ μγαζὶ του οἱ 99 μουρμουρίζουν, θυσιζόμενοι εἰς σβάρὰς σκέψεις. Ὁ παρατηρητῆς ἀποθίδει τὸ παραλήρημα εἰς τὴν κείνυν.

Ο ΠΥΡΑΥΛΟΣ

Γνωστὸς τερατολόγος ἀφηγεῖτο προχθὲς ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔδοκίμασαν ἕνα νέον τηλεβόλον τοῦ ὀποίου αἱ ὄβιδες ἔφθασαν ἀπὸ τὴν Μαντζουρίαν τῆς Κίνας ἕως τὸ Ὄσλο τῆς Νορβηγίας.

Καὶ εἰς διαπίστωσιν ἐπεδείκνυε τηλεγράφημα ἐγχωρίου ἐφημερίδος μὴ καθορισούσης διὰ τῆς καθιερωμένης σημειώσεως τῆς συντάξεώς της πού τῆς Γεομανίας κεῖνται τὰ Μαντισουριανὰ ἔλη, ὅπου ἔγιναν αἱ δοκιμαί. Κατόπιν τῆς ἀναμφισβητήτου ταύτης ἀποδείξεως οἱ συμπολίται ἀνησυχοῦν μήπως τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον θελήσει νὰ δοκιμάσει καὶ πρὸς νοτιανατολικὴν κατεύθυνσιν τὸ τρομερὸν αὐτὸ πυροβόλον...

ΤΙ ΕΠΑΘΑΝ

Αἱ καθημεριναὶ συνάδελφοι βρέθον γνωστοποιήσεων τῶν ἀγροτικῶν συμβουλίῶν τῆς ὑπαίθρου διὲ κρατοῦνται ἄλλοῦ δύο, ἄλλοῦ τρεῖς ἢ καὶ περισσότεροι ὄνοι, νέοι καὶ γέροντες, ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ, ηλικίας καὶ χρωμάτων ποικίλων. Τί ἐπαθον τὰ γαϊδούρια καὶ ἐγκατέλειψαν τὰ ἀχούρια των ; Νὰ ἦτο Μάϊος τὰ πάντα δὰ ἦσαν δικαιολογημένα. Θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐρωτικῶν ἀπαγωγῶν. Τώρα ὅμως !

Ο ΨΟΜΕΘΑΙ

Ἀνδρικότατον τὸ τηλεγράφημα τῶν φαρᾶδων, διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μὴ κατάργησιν τοῦ φόρου τῶν ψυχῶν. Καὶ τρομερὰ ἡ λακωνικὴ ἀπειλὴ πρὸς τοὺς σιωπῶντας πολιτευομένους. «Ὁψόμεθα εἰς ἐκλογάς». Καὶ τὸ λέει αὐτὸ ποιός ; Ὁ κ. Σταυρέλης τοῦ Πολυχνίτου. Καὶ τὸ πᾶν, ἔπως λέγει καὶ ὁ φίλος Ὁρέστης, στὴν Ἀναλογικὴ εἶνε τὰ... σταυρέλια. Καὶ ὁ κ. Μπατζάκης τοῦ Μολόβου. Θέχουμε τὸ λοιπὸν φουρτούνα στὰ... μπατζάκια τῶν πολιτευομένων μας.

ΜΕΘΑΥΡΙΟ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ